

ORDONANȚĂ nr. 1 din 20 ianuarie 2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală*) - Republicare**CAPITOLUL I: Dispoziții generale****Art. 1**

Activitatea de medicină legală, parte integrantă a asistenței medicale, constă în efectuarea de expertize, examinări, constatări, examene de laborator și alte lucrări medico-legale asupra persoanelor în viață, cadavrelor, produselor biologice și corpurilor delictive, în vederea stabilirii adevărului în cauzele privind infracțiunile contra vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor ori în alte situații prevăzute de lege, precum și în efectuarea de expertize medico-legale psihiatrice și de cercetare a filiației.

Art. 2

(1) Activitatea de medicină legală asigură mijloace de probă cu caracter științific organelor de urmărire penală, instanțelor judecătorești, precum și la cererea persoanelor interesate, în soluționarea cauzelor penale, civile sau de altă natură, contribuind prin mijloace specifice, prevăzute de lege, la stabilirea adevărului.

(2) În desfășurarea activității de medicină legală, instituțiile de medicină legală colaborează cu organele de urmărire penală și cu instanțele judecătorești, în vederea stabilirii lucrărilor de pregătire și a altor măsuri necesare pentru ca expertizele, constatările sau alte lucrări medico-legale să fie efectuate în bune condiții și în mod operativ.

(3) Instituțiile de medicină legală contribuie la realizarea cercetării științifice în domeniul medicinei legale și la îmbunătățirea asistenței medicale, prin elaborarea de opinii științifice medico-legale în cazurile solicitate de organele sanitare.

Art. 3

(1) Orice ingerință în activitatea medico-legală este interzisă.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) atrage răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz.

Art. 4

Instituțiile de medicină legală sunt singurele unități sanitare care efectuează, potrivit legii, constatări, expertize, precum și alte lucrări medico-legale.

Art. 5

(1) Activitatea de medicină legală se realizează prin următoarele instituții sanitare cu caracter public:

a) Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, unitate cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății;

b) institutele de medicină legală din centrele medicale universitare, unități cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății;

c) serviciile de medicină legală județene și cabinetele de medicină legală din orașele nereședință de județ, aflate în structura organizatorică a serviciilor de medicină legală județene, subordonate, din punct de vedere administrativ, direcțiilor de sănătate publică.

(2) Pe lângă Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul la acest institut.

(3) În cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, precum și în cadrul Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

Art. 6

(1) Activitatea instituțiilor de medicină legală este coordonată, din punct de vedere administrativ, de Ministerul Sănătății.

(2) Activitatea de medicină legală este coordonată, sub raport științific și metodologic, de Ministerul Sănătății și de Consiliul superior de medicină legală, cu sediul la Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București.

(3) Ministerul Sănătății asigură controlul și evaluarea activității de medicină legală.

Art. 7

Serviciile prestate, potrivit art. 4, din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești ori la cererea persoanelor interesate se efectuează contra cost, veniturile realizate urmând să fie utilizate de instituțiile de medicină legală conform prevederilor legale.

Art. 8

(1) Cheltuielile necesare pentru efectuarea constatărilor, expertizelor, precum și a altor lucrări medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești constituie cheltuieli judiciare care se avansează de stat și se suportă, în condițiile legii, după cum urmează:

a) dacă lucrările au fost dispuse de instanțele judecătorești, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției;

b) dacă lucrările au fost dispuse de procurori, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Public;

c) dacă lucrările au fost dispuse de organele de cercetare penală, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Sumele recuperate de la părți sau de la alți participanți la proces, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, reprezentând cheltuielile prevăzute la alin. (1), se varsă la bugetul de stat.

Art. 9

În activitatea lor medicii legiști au obligația de a sesiza autorităților competente orice încălcări ale legilor, care constituie infracțiuni, pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu sau ale convențiilor internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

Art. 10

În cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege experții medico-legali sunt obligați să depună, în scris, declarație de abținere. În lipsa acesteia experții medico-legali pot fi recuzați, potrivit legii.

Art. 11

Angajarea, transferul și desfacerea contractului individual de muncă al personalului cu pregătire superioară din instituțiile de medicină legală se fac de organele competente, potrivit legii, cu acordul Consiliului superior de medicină legală.

CAPITOLUL II: Organizarea și atribuțiile Consiliului superior de medicină legală**Art. 12**

(1) Consiliul superior de medicină legală are următoarea componență:

a) directorii institutelor de medicină legală;

- b) profesorii de medicină legală din țară;
 - c) șeful comisiei de specialitate a Colegiului Medicilor din România;
 - d) 3 medici legiști din diferite servicii de medicină legală județene, numiți prin ordin al ministrului sănătății;
 - e) președintele comisiei de specialitate din Ministerul Sănătății;
 - f) un reprezentant al Ministerului Sănătății, numit prin ordin al ministrului sănătății;
 - g) un reprezentant al Ministerului Justiției, numit prin ordin al ministrului justiției;
 - h) un reprezentant al Ministerului Public, numit prin ordin al ministrului justiției;
 - i) un reprezentant al Ministerului Administrației și Internelor, numit prin ordin al ministrului administrației și internelor.
- (2) Președintele Consiliului superior de medicină legală este desemnat prin votul majorității membrilor Consiliului, pe o perioadă de 2 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului. În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor, președintele poate fi înlocuit de un alt membru al Consiliului, desemnat potrivit aceleiași proceduri.
- (3) Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare sunt numiți, prin ordin al ministrului sănătății, pe bază de concurs.
- (4) Concursul se organizează de Ministerul Sănătății, pe baza regulamentului aprobat prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 13

Consiliul superior de medicină legală are următoarele atribuții principale:

- a) coordonează activitatea de medicină legală, din punct de vedere științific și metodologic, împreună cu Ministerul Sănătății, în vederea asigurării unei practici medico-legale unitare pe întregul teritoriu al țării;
- b) studiază și interpretează anual morbiditatea și mortalitatea medico-legală și informează despre acestea Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, Ministerul Public și Ministerul Administrației și Internelor;
- c) inițiază studii de criminologie și alte studii interdisciplinare de interes social și medico-legal, la nivel național;
- d) sprijină, prin mijloace specifice, activitatea medico-sanitară;
- e) propune spre aprobare Ministerului Sănătății componența nominală și modul de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale;
- f) întocmește raportul anual cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național;
- g) adoptă, în termen de 30 de zile de la data constituirii, regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Art. 14

Consiliul superior de medicină legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor săi.

CAPITOLUL III: Atribuțiile instituțiilor sanitare care desfășoară activitate de medicină legală

Art. 15

Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, precum și celelalte institute de medicină legală, în limitele competenței lor teritoriale, stabilite prin regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe, au următoarele atribuții principale:

- a) efectuează, din dispoziția organelor de urmărire penală, a instanțelor judecătorești sau la cererea persoanelor interesate, expertize, autopsii, examinări medico-legale, precum și alte lucrări medico-legale;

▶(la data 01-feb-2014 Art. 15, litera A. din capitolul III modificat de Art. 47, punctul 1. din titlul II din Legea 255/2013)

- b) efectuează noi expertize medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești, precum și în cazurile de deficiențe privind acordarea asistenței medicale ori în cazurile în care, potrivit legii, sunt necesare expertize medico-legale psihiatrice;
- c) execută examene complementare de laborator, solicitate de serviciile de medicină legală județene, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești sau de persoanele interesate;
- d) îndeplinesc, pentru județele în care își au sediul, respectiv pentru municipiul București, atribuțiile ce revin serviciilor de medicină legală județene prevăzute în prezenta ordonanță;
- e) efectuează cercetări științifice în domeniul medicinei legale și pun la dispoziție învățământului universitar și postuniversitar materiale documentare, precum și alte mijloace necesare procesului de învățământ;
- f) contribuie la sprijinirea asistenței medicale atât prin analiza aspectelor medico-legale din activitatea unităților sanitare, cât și prin efectuarea unor analize de specialitate, la cererea acestora;
- g) propun Consiliului superior de medicină legală măsuri corespunzătoare în vederea asigurării, din punct de vedere metodologic, a unei practici unitare în domeniul medicinei legale pe întregul teritoriu al țării;
- h) avizează funcționarea, în condițiile legii, a agenților economici care desfășoară activități de îmbălsămare și alte servicii de estetică mortuară.

Art. 16

Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare desemnează medicii legiști din subordine, care urmează să efectueze constatările medico-legale, expertizele și noile expertize medico-legale.

Art. 17

Serviciile de medicină legală județene au următoarele atribuții principale:

- a) efectuează expertize, autopsii, examinări medico-legale din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, precum și în cazurile de deficiențe în acordarea asistenței ori în cazurile în care, potrivit legii, sunt necesare expertize medico-legale psihiatrice;

▶(la data 01-feb-2014 Art. 17, litera A. din capitolul III modificat de Art. 47, punctul 2. din titlul II din Legea 255/2013)

- b) efectuează orice altă expertiză sau constatare medico-legală, în cazul în care se apreciază că aceasta nu poate fi efectuată de cabinetul de medicină legală;
- c) efectuează, cu plată, examinări medico-legale, la cererea persoanelor interesate, precum și orice alte lucrări medico-legale, cu excepția celor care intră în competența cabinetului de medicină legală;
- d) efectuează noi expertize medico-legale, cu excepția celor care intră în competența institutelor de medicină legală;
- e) pun la dispoziție catedrelor de medicină legală din universitățile de medicină și farmacie, în condițiile prevăzute de dispozițiile legale, de deontologia medicală și de reglementările privind drepturile omului, materiale documentare, cadavre, țesuturi și alte produse biologice necesare procesului didactic;
- f) pun la dispoziție Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și institutelor de medicină legală materiale necesare pentru cercetarea științifică;

g) participă, la cererea instituțiilor sanitare și a Colegiului Medicilor din România, la lucrările comisiilor de anchetă, instituite de acestea, și contribuie, atunci când diagnosticul este incert, la clarificarea cauzelor care au provocat vătămarea integrității corporale, a sănătății sau decesul bolnavilor.

Art. 18

Cabinetele de medicină legală au următoarele atribuții principale:

- a)** efectuează orice expertiză și constatare medico-legală, din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, cu excepția celor care intră în atribuțiile serviciilor de medicină legală;
- b)** asigură, cu plată, efectuarea examinărilor medico-legale, la cererea persoanelor interesate;
- c)** asigură, cu plată, efectuarea altor lucrări medico-legale.

Art. 19

Examinările medico-legale cerute de persoanele interesate se asigură de un medic legist al serviciului de medicină legală sau al cabinetului de medicină legală din raza teritorială de activitate, o singură dată aceleași persoane, pentru aceeași faptă.

CAPITOLUL IV: Organizarea și atribuțiile Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale

Art. 20

(1) Comisia superioară medico-legală este compusă din următorii membri permanenți:

- a)** directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București;
- b)** directorul adjunct medical al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București;
- c)** directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare;
- d)** șefii disciplinelor de profil din facultățile acreditate din cadrul centrelor medicale universitare;
- e)** șeful disciplinei de morfopatologie de la Universitatea de Medicină "Carol Davila" București;
- f)** 4 medici primari legiști, cu experiență în specialitate, desemnați la propunerea directorului general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București.

(2) La lucrările Comisiei superioare medico-legale pot fi cooptați, în funcție de specificul lucrărilor, profesori - șefi de disciplină, din diferite specialități medicale, precum și specialiști din alte domenii ale științei, care pot contribui la lămurirea problemelor a căror rezolvare o cere justiția în diferite expertize medico-legale.

(3) Președintele Comisiei superioare medico-legale este desemnat prin votul majorității membrilor Comisiei, pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Art. 21

(1) Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare este compusă din:

- a)** directorul institutului de medicină legală din centrul medical universitar respectiv;
- b)** 4 medici primari legiști, cu experiență în specialitate, desemnați la propunerea directorului general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București.

(2) La lucrările Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale pot fi cooptați, în funcție de specificul lucrărilor, profesori - șefi de disciplină, din diferite specialități medicale.

(3) Președintele Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale este desemnat prin votul majorității membrilor Comisiei pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Art. 22

▶(la data 24-oct-2013 Art. 22 din capitolul IV a se vedea referințe de aplicare din Ordinul 1196/2013)

Componenta nominală și modul de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală.

Art. 23

(1) Membrii Comisiei superioare medico-legale primesc o indemnizație pentru activitatea desfășurată în afara funcției de bază, care nu face parte din salariul de bază, din bugetul Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, iar membrii comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale primesc o indemnizație, în aceleași condiții, din bugetele institutelor de medicină legală.

(2) Cuantumul indemnizației, stabilit în raport cu numărul ședințelor la care participă membrii comisiilor, nu poate depăși, în cursul unei luni, 25% din salariul de bază al funcției îndeplinite.

(3) De indemnizația prevăzută la alin. (1) beneficiază și persoanele cooptate la lucrările Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare.

Art. 24

(1) Comisia superioară medico-legală verifică și avizează, din punct de vedere științific, la cererea organelor în drept, concluziile diverselor acte medico-legale și se pronunță asupra eventualelor concluzii contradictorii ale expertizei cu cele ale noii expertize medico-legale sau ale altor acte medico-legale.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor la care se referă actele primite pentru verificare și avizare, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

(3) Avizele Comisiei superioare medico-legale se trimit solicitanților în cel mult 40 de zile de la data cererii și se comunică unităților de medicină legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

Art. 25

(1) Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală examinează și avizează:

- a)** actele de constatare sau de expertiză medico-legală, efectuate de serviciile de medicină legală județene, în cazurile în care organele de urmărire penală sau instanțele judecătorești consideră necesară avizarea;
- b)** actele noilor expertize efectuate de serviciile medico-legale județene înainte de a fi transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

(2) Prevederile art. 24 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în cazul comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală.

(3) Avizele comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se transmit solicitanților în cel mult 30 de zile de la

data cererii.

CAPITOLUL V: Controlul și evaluarea activității de medicină legală

Art. 26

În vederea asigurării controlului și activității de medicină legală, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, se constituie comisii mixte, formate din medici legiști din cadrul Ministerului Sănătății și din personal de specialitate juridică din Ministerul Justiției, care să verifice modul de efectuare a lucrărilor medico-legale.

Art. 27

Comisiile mixte se constituie ori de câte ori există indicii cu privire la săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale și ministrul sănătății sau ministrul justiției solicită efectuarea unor verificări de către acestea.

Art. 28

(1) Comisiile mixte verifică dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Verificările comisiilor mixte se finalizează printr-un raport scris.

(3) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, comisiile mixte apreciază că au fost încălcate unele dispoziții legale, acestea sesizează, după caz, organele judiciare sau structurile competente ale Colegiului Medicilor din România.

Art. 29

În vederea evaluării activității de medicină legală și a activității de control desfășurate de comisiile mixte se înființează Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală, format din:

a) ministrul sănătății, în calitate de președinte;

b) ministrul justiției;

c) ministrul administrației și internelor;

d) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

e) directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare.

Art. 30

Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală are următoarele atribuții principale:

a) evaluează activitatea de medicină legală desfășurată la nivel național;

b) analizează raportul cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național, întocmit de Consiliul superior de medicină legală;

c) analizează activitatea comisiilor mixte și a rapoartelor întocmite de acestea;

d) adoptă măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității de medicină legală și, prin aceasta, pentru o administrare mai eficientă a actului de justiție.

Art. 31

(1) Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Lucrările pregătitoare ale întrunirilor se asigură de secretariatele generale ale Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției.

CAPITOLUL VI: Finanțarea activității instituțiilor de medicină legală

Art. 32

(1) Finanțarea activității Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, a institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, a serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, de la capitolul "Sănătate", și din veniturile proprii.

(2) Veniturile proprii prevăzute la alin. (1) se constituie din contravaloarea prestațiilor medico-legale.

(3) Finanțarea serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se face prin direcțiile de sănătate publică, prin transferuri de la bugetul de stat cu această destinație, și din veniturile proprii realizate.

(4) Sumele realizate din veniturile proprii, conform legii, rămân exclusiv la dispoziția instituțiilor de medicină legală, în raport cu competența teritorială, urmând să fie utilizate conform prevederilor legale, pe destinațiile aprobate prin legea bugetului de stat, și se raportează anual cu aceeași destinație.

CAPITOLUL VII: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 33

(1) Lista cuprinzând experții din rândul cărora părțile interesate pot solicita, cu plată, medici legiști sau specialiști care să asiste experții oficiali desemnați, potrivit legii, pentru anumite activități medico-legale este întocmită pe niveluri de competență, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, și aprobată prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Plata experților aleși de părți se face sub formă de onorariu, care se achită direct acestora de către părțile interesate, pe baza documentelor justificative.

Art. 34

(1) Dispozițiile din Codul de procedură penală și din Codul de procedură civilă cu privire la expertize sunt aplicabile și în cazul expertizelor medico-legale.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe se vor aproba, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, Normele procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale.

Art. 35

►(la data 23-nov-2006 Art. 35 din capitolul VII a se vedea referințe de aplicare din Hotărârea 1609/2006)

Tarifele pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 36

Prezenta ordonanță intră în vigoare după 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 37

În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a dispozițiilor ordonanței.

Art. 38

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Decretul nr. 446/1966 pentru organizarea instituțiilor și serviciilor medico-legale, publicat în Buletinul Oficial nr. 27 din 27 mai 1966, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.085/1966

privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Decretului nr. 446/1966 pentru organizarea instituțiilor și serviciilor medico-legale, publicat în Buletinul Oficial nr. 33 din 8 iunie 1966, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II din Legea nr. 459/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Ordonanței Guvernului nr. 1/2000:

- Art. II din Legea nr. 459/2001:

" - Art. II

În cuprinsul ordonanței denumirile «Institutul de Medicină Legală "Prof. dr. Mina Minovici" București» și «Ministerul Sănătății» se înlocuiesc cu «Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București», respectiv cu «Ministerul Sănătății și Familiei»."

- Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001:

" - Art. II

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă art. 30 și 31 din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 774/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 septembrie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare."

*) Republicată în temeiul art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 august 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 271/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 7 iulie 2004, dându-se capitolului, articolelor și alineatelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 21 ianuarie 2000, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 27 iulie 2001, și a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 2 decembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 17 mai 2005.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 996 din data de 10 noiembrie 2005